

Hifi & Musik

NR 11 | NOVEMBER 2017 | 59 KR INKL MOMS | 79 NKR | 74 DKR | EUR 9

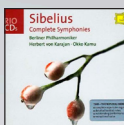

Olle Linder testar B&W 800 D3

EN AV VÄRLDENS 5 BÄSTA...

**Mer klassisk
romantik!**

*Strauss,
Tjajkovskij
& Sibelius*

TEST!

DUELL!

**Audio Physic vs. Technics
– högklassig golvduo gör upp**

TEST!

THORENS TILLBAKA
– med luftdämpade TD 907

TRILOGY 906

MOON

Audio Analogue • AVM • Gold Note • Moon • Trilogy • Vertere • YBA

STORTEST!

TOPPA SKIVSPELAREN!

7 vettiga RIAA-köp

TEST!

**Lavardin ISx Reference
Fransk delikatess!**

DOPA SKIVSPELAREN

Huruvida en kedja kan vara starkare än sin svagaste länk, kan man kanske diskutera i hifi-världen, men att en bra RIAA-förstärkare är viktig för att spela upp dina vinylskivor på bästa sätt, därom råder inga som helst tvivel.

Text Jonas Bryngelsson **Medlyssning och kommentarer** Mats Meyer-Lie **Bild** H&M

Det är långtifrån alltid det finns ett inbyggt RIAA-steg hos dagens förstärkare, om man nu överhuvudtaget använder sig av en förstärkare. Kör man exempelvis aktiva högtalare kommer man definitivt behöva ett separat RIAA-steg och spelar man med en mer påkostad MC-pickup, brukar man också ofta hänvisas till separata enheter, då de inbyggda stegen i många fall enbart hanterar MM-pickuper.

Men bortsett från nödvändigheten så är det nästan alltid en god idé att gå från det inbyggda RIAA-steget till ett mer påkostat och separat. Ja, lite som med separata hörlursförstärkare, men kanske ännu viktigare.

Även om vi bortser från att separata grammonförstärkare i 95 fall av 100 låter

bättre än de inbyggda, bjuder de också på fler möjligheter, som att själv välja exakt grad av förstärkning, impedans och kapacitans. Ja, kanske till med vilken typ av EQ-justering man vill göra.

Men mest handlar det ändå om detta: vinylavspelning på lite högre nivå förtjänar också förstärkning på en likartad hög nivå. Har du ett bra skivspelareverk, en schysst tonarm, en hyfsad MC- eller högklassig MM-pickup, varför ska du då slarva med den så viktiga förstärkningen?

Men varför behövs en RIAA överhuvudtaget? Jo, för att förstärka upp den svaga

MM-signalen och den ännu svagare MC-signalen. Men lika mycket som RIAA-stegen förstärker, är de också tonkontroller, som i tilltagande grad mer förstärker basen än diskanten, eftersom skivorna på motsatt sätt graverats med högre nivå på höga frekvenser och lägre nivå på låga frekvenser, för att spara plats och överhuvudtaget möjliggöra graveringen.

Några korta rader om inställningarna till sist. De flesta som kommit en bit på vinylvägen spelar nog med en MC-pickup, som sällan eller aldrig vill ha någon kapacitiv last och som ofta rekommenderas att få en lastimpedans från 50–100 ohm och uppåt.

Vilket ger föga handfast hjälp när du sitter med impedansval från 100 ohm upp till 47 kOhm! Men vi vill gärna avdramatisera det här. Visst spelar inställningen roll och innebär ibland väl så märkbara skillnader, men det handlar trots allt inte om att helt och hållet ändra karaktären. Det blir inte skillnader som när man skiftar EQ-kurva, men med rätt inställning, får man ändå bättre balans mellan framför allt ytterligheterna kontroll och livlighet. Lägre impedans ger ett mer kontrollerat ljud, högre impedans mer av yster livlighet.

I mångt och mycket en smaksak också, förstås, men vi hamnade påfallande ofta med höga inställningar, inte sällan hela vägen upp till 47 kOhm. Prova, helt fel blir det sällan eller aldrig.

Sju kombattanter kände sig manade, i ett relativt brett startfält från knappa 10.000 kronor upp till 20.000 kronor jämnt. En bit ovanför vad instegsburkarna kostar, men ändå relativt hanterbara pengar. →

Mats lyssnar
& tycker:

Mjuk, varm och behaglig klang, men med en lite behärskad och lätt återhållen spelstil.

Omdöme

Ljud **9**
Finish **10**
Funktioner **7**
Prisvärdhet **8**

ITALIENSKT FULLBLOD

Audio Analogue från Italien har också satsat på halvbredd, liksom de flesta andra i testet, men är djupare än de övriga. Designen går igen från tillverkarens nya förstärkare och AAPhono är så ny att den fick skickas direkt från Italien för att hinna fram i tid till det här testet.

Jag måste säga att den nya designen passar som hand i handske för RIAA-förstärkaren, där den mittplacerade ratten genom ett tryck sätter igång förstärkaren och genom ett långt tryck försätter den i stand-by (huvudströmbrytare på baksidan) och själva rattfunktionen styr ljuset på de vita dioderna, från alltför starkt till helt nersläckt. Dioderna visar valda inställningar angående last och om huruvida man valt subsoniskt filter – eller inte – vilket görs med små diskreta knappar på frontens undersida.

På insidan är de flesta komponenterna ytskiktsmonterade (SMD) och den i flera steg filterade nätdelen har hela tre separata ringkärnetransformatorer: en för den digitala styrningen och en var för vänster respektive höger kanal. Det är ett rejält bygge med tjock aluminiumfront och en överlag mycket ambitiöst hopskruvad låda.

Audio Analogue kom på grund av sin färskhet in lite senare i testet och fick spela några dygn med (extremt) låg linjesignal innan vi på allvar började lyssna. Första valet blir: subsoniskt filter eller inte? Trots att filtret skär vid låga 20 hertz, är det

inget snack om vi väljer att spela utan filtret inkopplat, med en fylligare, större och överlag mycket trevligare presentation som följd.

Och trevlig är ett ord som ideligen dök upp i lyssningsprotokollet när vi fortsatte lyssna på AAPhono, som på vissa sätt kan sägas hamna lite grann mittemellan föregående Moon och YBA, såväl tonalt som karaktärsmissigt.

Den har ett något lättare men å andra sidan luftigare och skirare anslag än Moon, med fin artikulation, med viss inriktning mot finliret, ändå.

Fast ändå inte, för när vi fortsätter lyssna kommer en obevaklig musikalitet fram, med rejält tryck i elbasen och överlag fyllighet.

Ja, AAPhono spelar musiken på ett fylligt och fullödigt sätt, lite rundare men också luftigare än Moon och brer ut sig betydligt mer i lyssningsrummet än denne, inte minst i sidled. På det här sättet liknar den mer YBA, men har å andra sidan mer fyllighet och storskalig slagkraft än denne.

Ja, Audio Analogue blev alltmer uppskattad ju mer den spelade, med en mycket fin avvägning mellan den fylliga grundtonen, lätt luftighet men också en frustande spelglädje. Bara positivt då? I princip, men med de kritiska öronen har Moon (ännu) bättre koll på basen, som helt klart är lite blötare hos Audio Analogue.

I val av lastimpedans fastnade vi till slut för den högsta inställningen på 1 kΩ, som gav musiken ett överlag lite mer spralligt

och lössläppt ljud som vi i slutänden ändå föredrog.

Ännu en mycket kompetent och inte minst snyggt välbyggd RIAA-förstärkare.

Genom de små tryckknapparna väljer man impedans, kapacitans och huruvida man vill använda subsoniskt filter, eller inte.

Audio Analogue AAPhono

Pris 18.000 kr

Funktion MM/MC-försteg

Ingångar 1 par RCA

Utgångar 1 par RCA

Ställbar last Ja, 100, 400, 680 Ω; 1 kΩ (MC);

15, 37, 69 kΩ; Minimum, 100, 150, 250 pF (MM)

Förstärkning 40/60 dB (MM/MC)

EQ-kurvor RIAA + Subsoniskt filter

Mått (BxHxD) 22x8,7x37,2 cm

Vikt 5,8 kg

Info plaudio.com